

VAISENHUSIANERBLADET

UDGIVET AF FORENINGEN:
„DET GODE MINDE“

Nr. 9. København, September 1909. 7. Aarg.

Fællesturen.

DET blev en Skuffelse. Ganske vist skyndte Medlemmerne sig ikke med Tegningen, saaledes at vi længe svævede i det uvisse; men efter at vi havde udsat Fristen til den 5. August voksede det Antal, som D. g. M. skulde have ydet til Turen, dog til det Minimum, som vi havde tænkt os, nemlig ca. 50 Deltagere. Naar vi da alligevel maatte aflyse Turen, og vi gjorde det kun nødtigt og med Beklagelse, var det begrundet paa, at De forenede Kirkeskolers Minde skuffede os med det Antal, som derfra havde meldt sig til Turen. Denne Forening havde fra Begyndelsen tænkt sig at kunne faa tegnet ca. Halvdelen af det til Turens Afholdelse nødvendige Antal, eller omtrent 100 Deltagere, men maatte paa Afgørelsens Dag melde, at der kun var tegnet ca. 40, hvorefter vi kun kunde gøre Regning paa ca. 150 Deltagere, hvilket var for lidt og hvorfor vi saa os nødsagede til at udsende Meddelelse om, at Turen blev aflyst. Vi gjorde det som sagt meget nødtigt, dels fordi vi ikke holder af at skulle opgive noget, der er arrangeret til de mindste Enkeltheder, og dels fordi vi derefter ikke har kunnet byde vore Medlemmer den sædvanlige store Skovtur, som vi ellers altid pleje at have hvert Aar. Desværre lader det jo til, at disse Fællesture ikke mere lader sig arrangere. Den første, vi havde for 2 Aar siden til Malmø og Lund, var i alle Henseender vellykket, men allerede ifjor, da vi gentog Eksperimentet ved at arrangere Fællesturen til Sorø, mærkede vi en betydelig Tilbagegang i Deltagernes Antal, og naar dette nu iaar er bleven endnu tydeligere konstateret, maa vi vel betragte den vellykkede Tur til Sverige som saa enestaaende, at vi ikke derpaa kan bygge paa Muligheden af flere Fællesture. Til Turen til

Jægerspris var der allerede fra vor Forenings Side skreven en Sang, som naturligvis nu ikke har nogen Berettigelse, men som vi, med Forfatterens Tilladelse, aftrykker nedenfor, idet vi jo kan bede vore Læsere om at betragte den som »Fællesturenes Svanesang«.

Mel.: Der er et Land.

Kan ej med egen Magt man gennemføre
en Sag, man gerne sætte vil i Værk,
ved Fællesskab det kan sig lade gøre,
og gennem Sammenhold man bliver stærk;
af Kompagnier dannes Bataillon,
en talrig Skare lader her sig se,
en herlig Tur, som atter sætter Kronen
paa Samarbejdet mellem K. O. V.

Om Lund og Malmø har vi vakre Minder,
blandt Sorøs Ynder dvæled vi i Fjor,
og denne Sommerdag os atter finder
et Sted, hvor Sagn og Skønhed staar i Flor.
Til Foredrag var Lysten nok for ringe;
men heri kunde jo et Omslag ske:
et »Omslag« evner som bekendt at bringe
forny et Liv i Tanken K. O. V.

Vi vil gaa frem som trende gode Frænder,
og hver især til daglig passe sit;
men naar det gælder, villigt række Hænder:
til fælles Arbejd skal vi gaa i Trit;
for alle tre er Skoletidens Minder
den skabende og bærende Idé,
den røre Traad, som ogsaa sammenbinder
vor Tripelalliance K. O. V.

Jon.

»Vort eget Hjem«.

Kapitalen er nuKr. 3,335.26

Bidrag og Indmeldelser modtages fremdeles med Taknemmelighed.

BESTYRELSEN.

Foreningssang.

JEG har faaet en Idé, hvorvidt den lader sig realisere vil Tiden vise, men i hvert Tilfælde er den, efter min Mening, Omtanke værd; var det ikke smukt, om vi Vaisenhusianere havde vor egen Foreningssang.

Naar vi er samlet til Stiftelsesfest, Julefest eller Skovtur, om vi da, ved en saadan Lejlighed havde en Sang, hvor vi alle kunne synge med, selvfølgelig skulle vi alle lære den udenad; kunne det ikke være en god Ide, en Ide, hvorom vi alle kunne samles, og maaske vække en lille Smule af det gamle Sangkor fra den Dvale, hvori det nu ligger, til Live igen.

Jeg havde tænkt mig Muligheden af, at alle indenfor D. g. M., som mener at have Evner til at skrive en saadan Sang, for Alvor overvejede det og i Løbet af September Maaned indsendte en saadan til Formanden, Sangene vil da fremkomme i Bladet, og vil jeg saa henstille til Bestyrelsen, at der efter Sangenes Publiserings foretoges en Afstemning blandt Medlemmerne og den Sang, der vandt Prisen, skal da være vor Foreningssang, en Sang, som kun er for os, *for os Vaisenhusianere!*

Tag saa fat, send en Sang og lad os se, at der er Medlemmer indenfor vor Kreds, der gerne vil støtte vor kære D. g. M.s Sag. II.

Nøddetur Søndag den 5. September.

Mødested: Holtebanen Kl. 12¹/₄.

Togets Afgang: Kl. 12³¹.

Turen gaar over Holte—Ørholm—Lyngby. Prisen for Deltagelse, inklusive Jernbane til Holte, Kaffe i Ørholm, Aften (Smørrebrød, Øl og Snaps) i Lyngby, og Jernbane til København, 1 Kr. 50 Øre. BESTYRELSEN.

Præmieskydning

afholdes Onsdag den 8. September paa Helgoland. Skydningen begynder Kl. 8 pr. Deltagerne bedes møde saa tidligt som muligt, da Skydningen slutter Kl. 9.

Præmieuddeling Kl. 9¹/₄.

1. Præmie: Foreningens Ærespræmie.
2. — Damernes —
3. — Helgolands Præmie.
4. — D. g. M.'s Trøst-Præmie (stiftet af L. T.).

Derefter en lille Aftenunderholdning og Dans.

Hermed slutter Sommersæsonen. BESTYRELSEN

Theatrene.

Efteraaet stunder til og Theatrene begynder. Ligesom sidste Aar tilbyder vi vore Medlemmer og Bidrag-

ydere Adgang til gennem os at faa Rabat til tre af de københavnske Privattheatre, nemlig:

Det nye Theater,

hvertil vi sælger Kupons, som til halv Pris giver Adgang til dette Theaters Forestillinger, samt til

Casino og Folketheatret,

hvertil vi sælger Kupons, der gælder for 25 Øre, à 10 Øre Stk., og som benyttes saaledes, at man ved Køb af Billetten erlægger Halvdelen af Prisen i Kontanter og Halvdelen i Kupons. For Eksempel ønsker man at købe 1 Billet til 3 Kr.: man køber sig da hos os 6 Kupons à 10 Øre, der hver gælder for 25 Øre, og betaler Billetten med disse 6 Kupons plus 1 Kr. 50 Øre i Kontanter, hvorefter altsaa Billetten har kostet 6 Gange 10 Øre = 60 Øre plus 1 Kr. 50 Øre, eller ialt 2 Kr. 10 Øre, i Stedet for 3 Kr.

Mod Forevisning af Medlemskort udleveres de forskellige Kupons hos:

Rob. Larsen,
Vimmelskaftet 47.

Johs. Jørgensen,
Østerbrogade 80.

Lidt af hver.

NAAR man pludselig ser sig nødsaget til at skulle skaffe lidt Stof til Bladet i en snever Vending, hvor vi maa savne vor ellers saa smidige og lette Pen, saa er man slet ikke saa glad ved Tilværelsen, i Særdeleshed da, naar man ikke er det i Forvejen, og det har man just i disse Dage slet ingen Grund til efter den kolde Dukkert, der var beredt alle danske Mænd og Kvinder ved det nye Ministeriums Dannelsen. Gnaven er man altsaa paa Forhaand, og man har derfor let ved at lade sin Vrede gaa ud over de gode D. g. M'er, fordi de ikke, trods stadige Opfordringer, ere saa ivrige efter at faa Lov til at skrive et eller andet til deres eget Blad, at Redaktionen altid havde mere end tilstrækkeligt liggende til at tage af eller vrage imellem, eller hvad tror Medlemmerne ellers Redaktionen har anskaffet sig en Papirkurv af vældige Dimensioner for?

Jamen hvad skal vi skrive om, spørger De. Skriv om, ja der er virkelig altid saa det ene, saa det andet, som det kunde være af Interesse at faa frem i Bladet. Der er nu f. Eks. D. g. M.s sidste Skovtur, den til Jægerspris den 8. August, er der maaske ikke meget at skrive om den? Ikke noget Referat af selve Turen, det blev overflødigt, grundet paa at Turen aflystes; men netop denne Aflysning, var det ikke noget at røre ved, synes De, der er Spor af Mening i, at den kære Bestyrelse skal slippe saa nemt fra Turen, at den kun behøver at udsende et Par 3 Øres Brevkort? Skal vi virkelig stiltiende finde os i, at den slipper for alle de Pligter, som

Sommerferie.

Haunsø Bad, den 25. August 1909.

netop saadan en Dag paahviler den i alle Retninger, en saadan Dag, hvor vi menige Medlemmer netop har Ret til at føle den betryggende og omhyggelige Omsorg, som vi kan tænke os, at den havde forberedt sig paa at yde. For ikke at tale om de Taler, som vi paa denne Maade er bleven snydt for; ja jeg kan slet ikke skrive nok om alt det, som vi stakkels Medlemmer er bleven narret for. Jeg har hørt, at saa godt som de fleste Medlemmer havde tegnet sig til Turen, det er jo da Gudskelov heller ikke alene saadan en lille Klike, der møder i Foreningen ved saadanne Lejligheder, hvor Bestyrelsen netop ved, at den kan gøre Regning paa at se mange af dem, som ellers ikke til daglig lader sig se paa Foreningens Enemærker, baade ældre og yngre. Den har jo da erfaret, at fordi man just ikke er i Bestyrelsen, kommer man da virkelig alligevel engang imellem i den Forening, som man interesserer sig for, men det er selvfølgelig ogsaa nødvendigt for den til enhver Tid fungerende Bestyrelse at kunne mærke, hvor gerne alle saavidt muligt yder den deres Støtte for det Arbejde, den har paataget sig, ved ikke alene at staa opført i Foreningens Bøger som Medlemmer, men ogsaa ved at tage lidt aktiv Del i Foreningens Liv. Og saa aflyser Bestyrelsen ganske rolig saadan en dejlig Tur og snyder os for vor sædvanlige store aarlige Skovtur. Nu ved jeg selvfølgelig nok, at den vil skyde Skylden over paa den saakaldte »Fællestur«, at den virkelig ikke kunde gøre for det, men den Undskyldning gælder nu ikke rigtig, for saa kunde vi jo ganske simpelt have arrangeret en Skovtur for os selv alene, det har vi da gjort før, og hvis den saa gik i Vasken, kunde Bestyrelsen sige, at det var Medlemmernes egen Skyld, fordi de ikke havde tegnet sig, men den gaar jo ikke i dette Tilfælde.

Som De ser, der kan skrives meget om blot denne ene Ting, og De kan tro, der er meget andet som Medlemmerne kunde faa noget at skrive om. Jeg har blot taget dette lille Emne, hvor vi maaske har lidt Anledning til at give Bestyrelsen lidt paa Hovedet, men der kan da ogsaa være mange Gange, hvor der maaske var Anledning til at skrive lidt om dens mange gode Gerninger, for det maa vi jo da ogsaa huske paa, at det Arbejde som Bestyrelsen udretter for os, mange Gange er brydsomt nok, og derfor ogsaa kunde gøre Fordring paa Tilkendegivelse af, at vi lagde Mærke til det, og gav vor Paaskønnelse Udtryk f. Eks. gennem vort kære Blad.

Ræsonnør.

SAA skal man altsaa til at arbejde i sin Sommerferie, det var jo ellers ikke Meningen, men da Posten, der forresten kom agende i det for Sommeren 1909 saa betegnende Vejr: Regn og Blæst, bragte mig Meddelelse fra vor Bogtrykker om, at der manglede Stof til 2½ Spalte i Bladet, maatte jeg jo alligevel til det, for at ikke Bladet, til Skam for samtlige Medlemmer i D. g. M., skulde udkomme til Dels blankt. Men jeg er altsaa paa Landet nu for at holde Sommerferie; ved De, hvor Haunsø Bad ligger? Det er vel næppe sandsynligt, jeg anede det heller ikke, førend der blev Tale om, at jeg skulde dertil. Man tager med Banen til Jyderup og derfra pr. Vogn først gennem en ganske nydelig Skov og senere gennem et typisk dansk Landskab med bølgende Kornmarker og grønne Enge til Landsbyen Snertinge og videre ad Landevejen ud mod Kattegat til man naar Haunsø Kro, hvor Vejen ender, og man er da ved et lille hyggeligt Badehotel, hvor man har det rigtig godt i alle Maader og kun savner én Ting, nemlig: Sommervejr. I det Vejr med skiftende Regn og Blæst, eller som oftest begge Dele sammen, der hersker i Øjeblikket, er Fornøjelsen maaske nok lidt blandet, men heldigvis er der da saa flere forskellige Ting, som kan adsprede Sindet. Der er først og fremmest Kroen, en af de rigtig gamle, kgl. privilegerede Kroer, som endnu kan findes i Danmark, med en gammel, hyggelig Krostue, hvor man kan sidde og høre paa de Historier, som Omegnens Beboere kan fortælle, og det er ikke lidt, særlig Fiskerne, hvoraf der findes en c. 30 Stykker, ved at fortælle om mangt og meget, der er hændt for dem; selve Fiskeriet er de ikke saa begejstrede for før Tiden, hvor Fangsten kun er saa lille og Fortjenesten naturligvis med. Saa er der en af de gode gamle Vindmøller, hvis fire Vinger just i denne Blæst rigtig kan faa Lov til at kløve Luften i hastigt Tempo. Heroppe fra har man en vid og storslaet Udsigt, hvor Øjet kan se milevidt til alle Sider, ind ad Landet til hvor Mark og Eng veksler i det uendelige og ud over Havet, hvor Øjet straks fanger den ligeud for liggende lille Ø, Nesseløen, med den bagved liggende Sejro, medens man til højre ser Sjællandsodde dukke frem i Havet, der ellers breder sig saa langt Øjet rækker, det salte Kattegat, der vugger sig i stadig Uro under de hæftige Vindstød, som farer hen over det. Men hvad er det, spørger man pludselig, hvor vil han dog hen med Hesten. Spørgsmaalet er grundet paa, at man ser en Mand ride lige ud i Havet paa en Hest, der forsigtig og prøvende plasker ud gennem Vandet. Han skal blot over til Nesselø, lyder Svaret, den Maade benytter de Nesseløbeboere sig altid af, naar de skal ud at køre; Vognen har de staaende herovre og saa rider de frem og tilbage over Vandet, hvor der et Sted, som nærmere er betegnet ved

nogle Pæle, er saa lavt, at Hesten kan bunde, selv om det somme Steder ser ud som baade Mand og Hest skulde forsvinde i Bølgerne. Er man endelig blevet træet af Udsigten, kan man gaa sig en lille Runde i den store Bondegård, hvor det vrirler med Grise, Høns og Ænder, medens de større Kreaturer er ude paa Marken, hvor Folkene er i Færd med Høsten, saasnart Vejret et Øjeblik tillader det. Og endelig er der ogsaa den lange Skibsbro med den lille Havn, hvor der altid ligger et Par Smaaskuder, for at hente Vand og Proviant i Kroen. Om Aftenen, hvor Vejret i Reglen nu er fint, idet Blæsten er løjet af og Maanen staaet op, faar man sig saa en lun Passiar paa Bænken udenfor Kroen, hvor Folkene nu samles, for at nyde et Par Aftentimers Hvil ovenpaa Dagens Gerning.

Men hvad er det, medens jeg har siddet og skrevet, er Regnen hørt op og Blæsten har splittet de kedelige graa Skyer ad, saa den blaa Himmel paa flere Steder titter frem og lover en Eftermiddag fuld af Solskin og Varme. Maatte den nu ikke skuffe igen! Blæsten lægger sig vel sagtens ikke saa hurtig, og det ønsker de for saa vidt heller ikke her, da den tørrer saa dejlig paa Sæden, men det gør jo heller noget, blot Solen skinner, frisk Luft har man altid godt af, og at den er betydelig friskere her i Haunsø end inde i Københavns støvfyldte Gader, vil jeg i alle Tilfælde garantere for.

C. L.

Fra Danmark til Amerika.

FRA to af vore Venner har jeg modtaget et længere Brev om, hvorledes Rejsen foregaar herfra og til Amerika, og da jeg formener, at en saadan Rejseskildring ogsaa i vort Blad vil blive læst med Interesse, følger den hermed.

Efter at have forladt København Kl. c. 1½ og kommen et godt Stykke ud i Øresund, bliver Midt dagen serveret (2 Retter Mad og Dessert), naar denne er overstaaet, passer Tiden lige til at se Helsingør og Helsingborg, og naar disse forsvinder og dermed Danmark, er det passende Tid at gaa til Køjs, da man maa være tidlig oppe, for Kl. 6 sker Indsejlingen til Christiania gennem Fjorden; et smukkere Panorama, end her fremstilles, kan næppe tænkes, med de høje Fjælde, hvor der hist og her er Villaer og Smaahuse, der tager sig saa maleriske ud, ja, den norske Natur er storslaaet. Der er ogsaa en Del smaa Øer med Gran og lyse Græsgange imellem. Kl. ca. 9 er man i Christiania og nu kan man gaa i Land til Kl. 3, og en passende Tur er derfra op til Bygdø, hvor Kong Haakons Sommerslot ligger. Turen derud er Bjerg

op og ned, og man kommer ganske nær ved Holmen- og Voxenkollen. Selve Christiania er der ikke meget ved, men Omegnen er saa skøn.

Saa staaer det atter udefter, og den lange Rejse begynder; selv om det er ensformigt, sørges der med stor Omhu for Afveksling, kort sagt, der gøres alt for at gøre Livet om Bord saa hyggeligt og behageligt som muligt.

Spisesedlen lyder som følger: Kl. 6½ om Morgen serveres Kaffe med varme Rundstykker, Kl. 8 Frokost med Havregrød, en varm Ret og koldt Bord, Kaffe, The, Mælk eller Cacao; Kl. 1 Middag, 2 Retter Mad, Dessert og Frugt; Kl. 6 spises til Aften, en varm Ret og koldt Bord og The; rigeligt er der af alt, og hvad man faar er godt. Imellem Maaltiderne promenerer eller ligger man i Stole paa Dækket, eller man foretrækker Salonen, hvor der spilles og synges. Om Aftenen samles Passagererne med Skibets Officerer til lidt Underholdning og Dans, og hver Formiddag er der Musik paa Dækket i en Time.

I det hele er det et stort sejrende Hotel, og der kan godt gaa en hel Dag, hvor man ikke ser hverandre; en morsom Tur er det at gaa rundt paa Fordækket og se, hvad her er, her er nemlig Urtekrammeren, hvor man kan købe forskellige Frugter og desl., her er Køkken, Bageri og Conditori, kort sagt, det er storslaaet indrettet.

Ved foranstaaende har man nu et lille Indblik i, hvorledes en Amerikarejse foregaar, selvfølgelig spiller Vejret en stor Rolle, men et er givet, at man lider ikke Nød paa en saadan Rejse, og at de danske Baade viser sig at staa paa fuldstændig Højde med Nutidens Fordringer.

II.

Til Tivoli og Zoologisk Have faas Billetter à 35 Øre hos:

Rob. Larsen,
Vimmelskaflet 47.
(Charcuteriforretningen).

Johs. Jørgensen,
Østerbrogade 80.
(Confektionshandelen).

Kort og godt.

Dagmartheatrets bekendte Skuespillerinde Fru Mathilde Nielsen fejrede den 23. August sit 25-Aars Jubilæum.

Forlovelse er deklareret mellem Frk. Gudrun Madie og Hr. Herman Remvig.

Bladet har denne Gang savnet sin sædvanlige Redaktør, idet Hr. Johannes Madsen har været angrebet af en ret alvorlig Lungebetændelse. Forhaabentlig ser vi dog snart atter Hr. Madsen fuldt restitueret.

Foreningsmeddelelser

bedes sendt til Formanden, C. Landsvig, Birkegade 28^a, som ligeledes modtager Indmeldelser af Medlemmer (50 Øre mdl.) og Bidragydere (33 Øre mdl.).